

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IV. Proximè ad oratione[m] mentis disponit lectio & feruens orandi
propositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

De alijs quibusdam proximè ad orationem mentalem disponentibus, qualia sunt lectio, & feruens orandi propositum.

INTER ea, quibus proprius se anima ad ritè orandum disponat, primum ac præcipuum est, bonorum librorum lectio. Et sanè maximi momenti ac fructus est, libros legere, bona ac salutaria documenta continentes. Nam per huiusmodi lectionem, idem spiritus & conceptus, quem sanctus huius libri auctor habebat, legenti communicatur: quin & datur spiritus Dei, qui omnis salutaris doctrinæ auctor & inuentor.

Hinc Hieronymus famulum quendam Dei ad sanctarū scripturarum lectionem exhortatur, idque eo studio ac diligentia, numquam ut manibus librum deponat. *Epistol. ad Nepotian.*

Inter alios, qui è lectione sequuntur fructus, is est maximè singularis; per eam scilicet, animam ad orationem,

34 FRANC. ARIAS CAP. IV.
nem, quod opus ipsa lectione longè
dignius præparari. Alij præparant
se, legendo ea quæ dein meditanda
sunt. qui autem materiæ in medita-
tione decurrendæ probè memor est,
huiusmodi lectione minimè opus
habet: at si eiusdem ritè non memi-
nerit, ipsam ante legat oportet, quâ
ad orandum se componat. Si manè
orationi incumbendum, vesperi
præcedenti mysterium meditandum,
legat & memoriæ mandet; vt exper-
rectus eiusdem quamprimum me-
minerit, alias omnes cogitationes
excludens. Si verò alia diei aut no-
ctis hora orandum, semel ad mini-
mum meditationis puncta paulò
ante horam assignatam relegat; ita
tamè, ne plurima simul legat: vnum
namq; mysterium, imo & punctum,
sufficere queat, modò rectè intelli-
gatur.

Quare id in auctore, qui clarè &
apertè ipsum deducat, legendum est.
Si quis enim ad orandum non præ-
parata ante materia accedat, quam-
diu ipsam meditationis materiam
quærit,

DE ORAT. MENTALI. 35
quærit, aut è plurimis occurrenti-
bus vnã quæ maximè arrideat, se-
ligit, tempus orationi destinatum
paulatim transit, & potissima fru-
ctus colligendi pars perit.

Præter hanc rationem, quæ ordi-
naria & communis, alia est singula-
ris, qua quis ad se per lectionem ali-
quam, priusquam meditationem
auspicetur, disponere tenetur. scili-
cet, vbi quis negotio aliquo, occu-
patione, aut praua passione distra-
ctus fuit, consultum fuerit, antequã
diuina meditetur mysteria, aliquid è
spirituali pioq; libro legere, quales
sunt vita alicuius Sancti, aliquid è li-
bello de mundi contèptu, aut Ludo-
uici Granatensis operibus caput, aut
alius pietatem spirans libellus, idq;
modestè ac tractim, lecta ruminan-
do, & aliquem ad animæ salutem
inde fructum eliciendo. Ita namque
paulatim ad quietem se mens com-
ponet, ac serenabitur, vt maiori post
meditationem dispositione perage-
re possit. Nam si corde distracto ac
turbato se ad orandum compone-

*S. Bonau.
specul. dis-
cipl. c. 13.*

36 FRANC. ARIAS CAP. IV.
ret, non nisi difficillimè eidem se &
cogitationem applicare possit: ac
ante lectione ad eandem præpara-
tus, facilius ac suavius orationi in-
cumbet, & citius in eadem quie-
tem inueniet.

Aliud quo propiùs ad orationem
se disponere anima debet, est, desi-
derium ac virilis aliquem ad bene
orandum, fructumque inde collig-
endum, laborem subeundi resolu-
tio. Nam tametsi Deo in oratione a-
liquem deuotionis sensum immit-
tente, orans nullam in eadem diffi-
cultatem aut molestiam, sed suauit-
atem miram persentiat, quæ ali-
quando diu duret, interdum tamen
fit, vt aliquam in eadem difficulta-
tem ac molestiam experiamur. Cùm
enim natura humana ad eò per pec-
catum deprauata sit, intellectus le-
uis & inconstans, imaginatio mo-
bilis, & ad huc illucq; volitandum,
prout eam passio impellit, aut ob-
iectum se repræsentans rapit prona,
hinc ex se difficillimum est, ac non-
nisi summo cum labore cõiunctum

DE ORAT. MENTALI. 37

vni cogitationem rei affigere, & in ea, donec voluntas permoueatur, retinere.

Huic quoque difficultati naturali sæpe se astus & versutia Satanz immiscet, dum varijs tribulationibus, occurrentem difficultatem maiorem quàm reuera sit, repræsentat. Quare nisi se ad orandum componens, viriliter secum statuat, aliquã propter Deum contentionem & studium adhibere, ac laborare, ingruente difficultate, facilè consternabitur, ab oratione desistet, & quod lucratus esset perseverando bonum, amittet. Quapropter virili ac generoso aliquem laborem sustinendi, & in meditatione diuinorum etiam, quocumq; occurrente impedimento, perseverandi proposito armatus, huic se dedat oportet. Si enim nullum absque labore ac sudore, bonum (vt dicitur) haberi queat, & si maxima quæque laboris pretio comparanda sint, mirari nemo debet, si oratio, quæ res adeò eximia, & ad rarissima quæque & lectissima

hoc

38 FRANC. ARIAS CAP. IV.
hoc & in futuro seculo paranda bona, peridonea est, aliquem laborem requirat; & si homo, qui ad bona temporalia, à quibus ad æternam abripitur mortem, comparanda tantopere sudat, totisque viribus con- nititur exiguum laborem ac diffi- cultatem orationis, quæ coelæste quid est, nosque ad vitã & gloriam termino carente perducit, causã, suscipiat. Præsertim cum qui ob ora- tionem assumuntur labores & diffi- cultates, fructus semper animæ ma- ximè salutare producant, & inter- dum adeò quidem suaues & solatio- plenos, vt breuissimo tempore om- nem quam abundantissimè laborem qui multis horis, forsan & annis im- pensus est, remunerentur. Et sanè æ- quissimum est rationique maximè consentaneum, Dei seruum ad san- ctum hoc se exercitium disponere, concepto pro Dei nomine aliquid laboriosum aggrediendi desiderio, & Spiritui sancto per Prophetam monenti auscultando, dum ait, *spe- ra in Deo, viriliter age, non dando locum*

IV.
da bo
borem
l bona
ernam
a tan-
s con-
diffi-
el este
riam
â, su-
ora-
diffi-
ma-
ter-
atio
om-
rem
im-
è æ-
mè
an-
re,
uid
io,
am
be-
do
m

DE ORAT. MENTALI. 39
locum pusillanimitati aut tepori, &
sustine Dominum.

C A P. V.

*De alijs rebus que proximè orationi
conducunt, qualia sunt locus, de quo
iam agemus, & tempus, & reue-
rentia exterior, de quibus postea.*

AGBENTES de primo reci-
tandi rosarij modo, qui ora-
tione vocali peragitur, non-
nulla de loco & tempore ad eamde
peragendam idoneis seligendis, &
quâ eadem reuerentiâ & attentione
instituenda sit diximus, at quoniam
hæc non minus orationi mentali
necessaria sunt quin imo magis et-
iam particulariter, idque ob alias
rationes prægnantiores, nunc de ijs
magis exactè loquemur. Primum
itaque, ad orationem mentalem be-
nè instituendâ, cõuenientissimû est,
seligere locum eidem inprimis ido-
neum, angustum scilicet cubiculum
aut facellum domesticum, aut sub-
urbanum, in quod se quietè quis sine
impe-